Jezus żyje!

Miłość, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa • Łk 24:1–12; 24:36–49

Myśl przewodnia

Nowy Testament opowiada, że Bóg wskrzesił Jezusa.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Przyjaciele Jezusa byli bardzo smutni po Jego śmierci. Pewne kobiety poszły do miejsca, gdzie złożono Jego ciało.

Zastały grób otwarty i pusty. Usłyszały wiadomość, że Jezus zmartwychwstał. Poszły powiedzieć o tym uczniom.

Później uczniowie spotkali Jezusa żywego. Bardzo się zdziwili. W Biblii jest to wielka wiadomość o Bożej mocy.

Uczniowie Jezusa bardzo się smucili. Potem usłyszeli dobrą wiadomość: Bóg wskrzesił Jezusa. Biblia opowiada o radości i zdziwieniu ludzi, którzy usłyszeli tę wieść. Można być zaskoczonym i zadawać pytania. Jeśli temat śmierci kogoś martwi, może porozmawiać z bliskim dorosłym.

Chrześcijanie pamiętają, że Bóg wskrzesił Jezusa. Dlatego mówią o nadziei nawet wtedy, gdy są smutni.

Cele lekcji

• Opowiada, kto przyszedł do grobu.

• Wyjaśnia, dlaczego uczniowie byli zaskoczeni.

• Łączy radość ze zmartwychwstania z nadzieją, bez bagatelizowania smutku.

• Odpowiada na pytanie kontrolne: Czy można pytać o trudne opowieści z Biblii?

Przebieg zajęć

Pytanie otwierające — 3 min

Na początek pokaż bezpieczny rekwizyt i zapytaj o doświadczenie odpowiednie do wieku. Temat: Jezus żyje!. Nie proś o osobiste historie zagrożenia.

Lektura i opowieść biblijna — 5 min

Zapowiedz tekst: Łk 24:1–12; 24:36–49. Łukasz opowiada o pustym grobie, zaskoczeniu uczniów i spotkaniach ze zmartwychwstałym Jezusem. Pierwotne głoszenie Kościoła stawia zmartwychwstanie w centrum wiary. Przedstaw historię własnymi słowami; przy najmłodszych odczytaj 1–2 odpowiednie wersety i opowiedz resztę.

Zrozumienie tekstu — 5 min

Wspólnie odtwórzcie zdarzenia z Biblii. Podkreśl centralną myśl: Nowy Testament opowiada, że Bóg wskrzesił Jezusa. Dostosuj język do wieku i wyjaśnij niezrozumiałe słowa.

Ćwiczenie i rozmowa — 6 min

Ćwiczenie: Dzieci układają trzy obrazki: smutni uczniowie, otwarty grób, uczniowie słyszą dobrą wiadomość. Nie sugeruj, że zmarli bliscy wracają teraz do domu. Zwróć uwagę na prawo do dobrowolnego udziału.

Wniosek i zadanie rodzinne — 3 min

Na koniec zapytaj: Jaką wiadomość usłyszały kobiety? Przypomnij fragment Łk 24:1–12; 24:36–49 i zachęć do rozmowy rodzinnej.

Ćwiczenie uzupełniające

Wskaż dwie emocje na obrazkach: smutek i radość.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Jaką wiadomość usłyszały kobiety?

Że Jezus zmartwychwstał.

Kto pierwszy opowiedział uczniom o pustym grobie?

Szukamy odpowiedzi w podanym fragmencie Biblii, z uwzględnieniem kontekstu.

Co to znaczy mieć nadzieję, gdy jest trudno?

Wniosek powinien być uzasadniony tekstem i uwzględniać bezpieczeństwo oraz godność człowieka.

Czy można pytać o trudne opowieści z Biblii?

Tak. Każde pytanie można spokojnie wypowiedzieć.

Pomoce dydaktyczne

- Biblia w przekładzie używanym przez prowadzącego
- karta pracy oznaczona identyfikatorem SM-G1-A-30
- ołówek, kredki lub kartka
- ilustracje lub papierowe rekwizyty do ćwiczenia

Wskazówki biblijne i wychowawcze

- W Łk 24 kobiety należą do pierwszych świadków wieści o pustym grobie; uczniowie reagują niedowierzaniem. 1 Kor 15:3–8 jest wcześniejszym zachowanym świadectwem apostolskim o zmartwychwstaniu. Nie stosuj presji emocjonalnej wobec dzieci i nie ukazuj wątpliwości jako winy.
- Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.
- Zmartwychwstanie przedstaw jako źródło nadziei, bez wymagania emocjonalnej reakcji.
- Łk 24:1–12 opisuje świadectwo kobiet przy grobie, ich relację przekazaną apostołom i niedowierzanie słuchających. Nie pomijaj roli kobiet jako pierwszych świadków w opowiadaniu Łukasza.
- Łk 24:36–49 przedstawia spotkanie z uczniami, ich zaskoczenie, rozmowę o rzeczywistości zmartwychwstania oraz posłanie do głoszenia nawrócenia i przebaczenia.
- 1 Kor 15:3–8 przekazuje tradycję o śmierci, pogrzebie, zmartwychwstaniu i ukazaniach; 1 Kor 15:12–20 rozwija argument o konsekwencjach odrzucenia zmartwychwstania.
- Wyjaśniaj różnicę między opisem zdarzeń przez autorów Nowego Testamentu a ich teologicznym odczytaniem. Można zadawać uczciwe pytania; nie wymuszaj deklaracji wiary ani nie banalizuj żałoby.
- Dziecko może nie odpowiadać na pytania lub przerwać aktywność; nie stawiaj pytań o własne doświadczenia przemocy, śmierci czy żałoby.
- W przypadku żałoby nie obiecuj dziecku natychmiastowego powrotu zmarłej osoby. Zachowaj szacunek dla przeżywanej straty.

• Łk 24 przedstawia relacje o zmartwychwstaniu. Zestawiając je z 1 Kor 15, odróżniaj świadectwo świadków, interpretację apostołów i pytania historyczne.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: W Łk 24 kobiety należą do pierwszych świadków wieści o pustym grobie; uczniowie reagują niedowierzaniem. 1 Kor 15:3–8 jest wcześniejszym zachowanym świadectwem apostolskim o zmartwychwstaniu. Nie stosuj presji emocjonalnej wobec dzieci i nie ukazuj wątpliwości jako winy.

Kontynuacja w domu

Porozmawiajcie o tym, co pomaga dziecku, kiedy czuje smutek.